

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ
Δ' ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ
ΓΙΑ ΤΟΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗ
ΜΑΤΘΑΙΟ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΡΟΣΟΣ

ΤΑΞΗ Δ'1
wondershare™
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2014

Απόστολος Ματθαίος ο Ευαγγελιστής

PDF Editor

Μαθητής του Χριστού, που έγραψε το πρώτο Ευαγγέλιο («Κατά Ματθαίον»). Η μνήμη του τιμάται από τη χριστιανική εκκλησία στις [16 Νοεμβρίου](#). Την ημέρα αυτή γιορτάζουν όσοι φέρουν το όνομα Ματθαίος.

Ο Λευίς, όπως ήταν το πρώτο του όνομα, κατοικούσε στην Καπερναούμ και ασκούσε το επάγγελμα του τελώνη. Ήταν υπάλληλος στη ρωμαϊκή αρχή της Παλαιστίνης και γνώριζε εκτός της εβραϊκής γλώσσας, την αραμαϊκή και την ελληνική. Στην πατρίδα του «καθήμενον παρά το τελώνιον» τον είδε ο Χριστός και τον κάλεσε να γίνει μαθητής του.

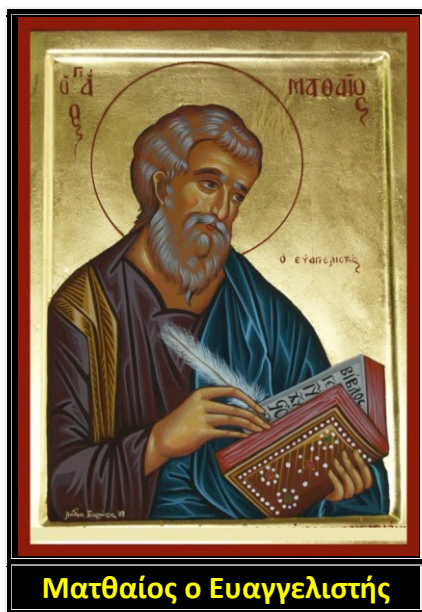
Ο Ματθαίος έγινε πιστός και αφοσιωμένος μαθητής του, αν και παρέμεινε στην αφάνεια σε σχέση με άλλους μαθητές του Χριστού. Έγραψε ένα βιβλίο για τη ζωή, τα θαύματα, τη διδασκαλία, τα πάθη, την ανάσταση και την ανάληψη του Κυρίου. Το βιβλίο του αυτό, που γράφτηκε πρώτα στα εβραϊκά (50) και στη συνέχεια το μετέφρασε ο ίδιος στα ελληνικά (μεταξύ 60 και 70), είναι το πρώτο από τα τέσσερα Ευαγγέλια.

Μετά την [Πεντηκοστή](#), ο Ματθαίος δίδαξε το Ευαγγέλιο στην Παλαιστίνη, την Αραβία, την Αιθιοπία, την Περσία, τη Μηδία και τη Μακεδονία.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΣ

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ

Καταγωγή

Ο Απόστολος και Ευαγγελιστής Ματθαίος ήταν ένας από τους δώδεκα μαθητές του Ιησού Χριστού. Καταγόταν από την Γαλιλαία και ο πατέρας του λεγόταν Αλφαίος .

Πριν γίνει μαθητής του Κυρίου, ονομαζόταν Λευί. Ήταν συνηθισμένο μεταξύ των Ιουδαίων να τους αποδίδουν δύο ονόματα. Είναι πιθανόν ο Λευί να μετονομάστηκε Ματθαίος όταν έγινε μαθητής του Ιησού. Το Ματθαίος είναι σύντμηση του ονόματος Ματθανίας που σημαίνει δωρημένος από το Θεό.

Ο ίδιος αναφέρεται από όλους τους ευαγγελιστές στο μαθητικό κύκλο είτε ως 8ος στην τελική κατάταξη, είτε ως 7^{ος} στην κατάταξη του κύκλου.

wondershare™

Η κλήση του Ματθαίου

PDF Editor

Δε γνωρίζουμε πολλά για το πρόσωπό του, καθώς η μόνη αναφορά του ονόματός του στην Αγία Γραφή τη βρίσκουμε στη κλήση του να ακολουθήσει τον Ιησού.

Ο Ματθαίος έκανε το επάγγελμα του τελώνη, δηλαδή του φοροεισπράκτορα, κάτι που τον έκανε μισητό στο κόσμο, επειδή έπρεπε να εισπράττει ακόμα και με "σκληρό" τρόπο, τους ρωμαϊκούς φόρους. Κάποια ημέρα που ο Ιησούς περνούσε από την Καπερναούμ, όπου ο Ματθαίος κατοικούσε, τον είδε και γνωρίζοντας την εσωτερική του ψυχή του ζήτησε να Τον ακολουθήσει και είπε προς αυτόν: «Ακολουθεί μοι».

Ο Ματθαίος, χωρίς καμιά καθυστέρηση, άφησε την εργασία του και αμέσως τον ακολούθησε. Και όχι μόνο εγκατέλειψε το αμαρτωλό, για την εποχή εκείνη, επάγγελμα του τελώνη, αλλά και με χαρά φιλοξένησε τον Κύριο στο σπίτι του. Εκεί, μάλιστα, ήλθαν και πολλοί τελώνες και άλλοι αμαρτωλοί άνθρωποι, με τους οποίους ο Ιησούς συνέφαγε και συζήτησε.

Οι φαρισαίοι, όμως, που είχαν πωρωμένη συνείδηση, όταν είδαν αυτή την ενέργεια του Κυρίου, αμέσως τον κατηγόρησαν ότι συντρώνει με τελώνες και αμαρτωλούς. Ο Ιησούς το άκουσε και είπε εκείνα τα θαυμάσια λόγια: «Οὐ γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν». Δηλαδή, είπε ο Κύριος, δεν ήλθα για να καλέσω εκείνους που νομίζουν τους εαυτούς τους δίκαιους, αλλά ήλθα να καλέσω τους αμαρτωλούς, για να μετανοήσουν και να σωθούν.

Άλλες πηγές για το Ματθαίο

Η εκκλησιαστική παράδοση δεν αναφέρει πολλά στοιχεία για για το βίο του Ευαγγελιστή Ματθαίου. Ο Ευσέβιος Καισαρείας μας αναφέρει πως χαρακτηριστικό της προσωπικότητάς του ήταν η ταπεινοφροσύνη. Ο ίδιος σαν τελώνης λογικά γνώριζε εκτός από την αραμαϊκή γλώσσα και την ελληνική.

Ο Ματθαίος μετά την κλήση του διατήρησε τον προσωνύμιο τελώνης. Μετά την Ανάληψη του Κυρίου, τον βρίσκουμε στο ανώγειο, μαζί με τους άλλους μαθητές, να προσεύχονται. Μέχρι το θάνατο του Στεφάνου, ο Ματθαίος φαίνεται να έμεινε στα Ιεροσόλυμα.

wondershare™

Οι περιοδείες του Ματθαίου και το μαρτύριό του

Κατά την παράδοση ο Ματθαίος, μετά την Πεντηκοστή, κήρυξε για δώδεκα

PDF Editor

χρόνια στην Παλαιστίνη, και γι αυτό το λόγο έγραψε και αρχικώς το ευαγγέλιο του στα αραμαϊκά.

Το Ευαγγέλιο του Ματθαίου είναι το πρώτο κατά σειρά στην Καινή Διαθήκη και γράφτηκε το 64 μ.Χ.

Μετά την φυγή του από την Παλαιστίνη κήρυξε στην Αραβία, την Περσία, τη Συρία, τη Μηδία, τη Μακεδονία και κυρίως στην Παρθία και την Αιθιοπία όπου και πέθανε με μαρτυρικό θάνατο στην πυρά. Η Ορθόδοξη Εκκλησία τιμά την μνήμη του στις 16 Νοεμβρίου.

Η αγιογράφηση του Ευαγγελιστή Ματθαίου, όπως και των άλλων τριών ευαγγελιστών, φέρεται σ' όλες τις Ορθόδοξες Εκκλησίες σε μία από τις τέσσερις μεγάλες κόγχες που δημιουργούνται στη βάση των τεσσάρων τόξων επί των οποίων στηρίζεται ο τρούλος των Εκκλησιών.

ΥΜΝΟΛΟΓΙΑ

Άπολυτίκιον

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείας ἤκουσας, φωνῆς τοῦ Λόγου, καὶ τῆς πίστεως, τὸ φῶς ἐδέξω, καταλείψας τελωνεῖου τὸν σύνδεσμον ὅθεν Χριστοῦ τὴν ἀπόρρητον κένωσιν, εὐηγγελίσω Ματθαῖε Ἀπόστολε. Καὶ νῦν πρέσβευε, δοθῆναι τοῖς σὲ γεραίρουσι, πταισμάτων ἰλασμόν καὶ μέγα ἔλεος.

Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε Ἄγιε, καὶ Εὐαγγελιστὰ Ματθαῖε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς.

Τοῦ τελωνεῖου τὸν ζυγὸν ἀπορῥίψας, δικαιοσύνης τῷ ζυγῷ προσηρμόσθης, καὶ ἀνεδείχθης ἔμπορος πανάριστος, πλοῦτον κομισάμενος, τὴν ἐξ ὕψους σοφίαν ὅθεν ἀνεκήρυξας, ἀληθείας τὸν λόγον, καὶ τῶν ῥαθύμων ἡγείρας ψυχάς, καθυπογράψας, τὴν ὥραν τῆς κρίσεως.

wondershare™

Ο ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ

PDF Editor

- Από τελώνης – Ευαγγελιστής.

Ο άγιος αυτός Απόστολος ήταν απ' την Κανά της Γαλιλαίας, εκεί όπου έκανε το πρώτο θαύμα του ο Κύριος.

Ήταν τελώνης, δηλαδή ενοικιαστής στα τέλη και τους φόρους. Οι Εβραίοι θεωρούσαν το επάγγελμα αυτό άδικο και περιφρονούσαν τους τελώνες, γιατί πλούτιζαν με πολλές αδικίες. Κατάντησε το όνομα τελώνης να σημαίνει αμαρτωλός, άδικος, σκληρός, απάνθρωπος συμφεροντολόγος, ανελέητος.

Ο Κύριος λοιπόν βρήκε τον Ματθαίο στο τελωνείο. Ακολουθούσαν χιλιάδες λαού το Διδάσκαλο και χιλιάδες καρδιές δροσίζονταν απ' τα εμπνευσμένα λόγια του. Ο τελώνης παράτησε τη δουλειά του για μια στιγμή κι άφησε την καρδιά του ελεύθερη στα λόγια του Νέου Προφήτη. Πλημμύρισε η καρδιά του. Η πέννα έπεσε απ' το χέρι του. Τα μάτια του βούρκωσαν. Ο Χριστός σαν καρδιογνώστης διάβασε τα κρυμμένα βάθη της καρδιάς του, έρριξε επάνω του τη θεϊκή του ματιά και του είπε: «Ακολουθεί μου»

Κι ο τελώνης χωρίς άλλη κουβέντα παράτησε το τελωνείο, την αδικίαν και τη σκληρότητα, όλα όσα δεν συμφωνούσαν με την ιερή πρόσκληση κι ακολούθησε το Χριστό μαζί με τους απλοϊκούς ψαράδες της Γεννησαρέτ.

Δέχτηκε το Χριστό στο σπίτι του, όπως λέγει ο ίδιος στο ευαγγέλιο του. Κάλεσε και τους συγγενείς και τους φίλους του για να παρακινηθούν κι αυτοί και να πιστέψουν στο Χριστό, όπως κι έγινε, που πίστεψαν πρόθυμα. Οι Γραμματείς και οι Φαρισαίοι που ζητούσαν ευκαιρία να κατακρίνουν τον Χριστό είπαν στους μαθητές του: «Γιατί ο Δάσκαλος σας πίνει και τρώει με τελώνες και αμαρτωλούς;»

Ο καρδιογνώστης Χριστός μας τους έδωσε άλλη μέρα την σωστή απάντηση: Οι υγιείς δεν έχουν ανάγκη γιατρού αλλά οι ασθενείς. Δεν ήλθα για να καλέσω δικαίους, άλλ' αμαρτωλούς εις μετάνοιαν.

Από τότε έγινε ένας από τους δώδεκα Αποστόλους. Κι αισθάνθηκε τόσο βαθειά τον Χριστό, ώστε πρώτος απ' όλους τους Ευαγγελιστές έγραψε το βίο Του και διέσωσε σπουδαίες λεπτομέρειες της ζωής Του.

Ο απόστολος Ματθαίος έγινε αυτόπτης σ' όλα τα θαύματα που έκανε ο Κύριος πριν απ' τη σωτήριο Σταύρωση και την ένδοξο Ανάστασή του.

Ο Αναστάσιος, επίσκοπος Αντιοχείας, ερμηνεύει ότι το όνομα Ματθαίος σημαίνει πρόσταγμα Υψίστου, καλλίτερα όμως ετυμολογεί ο Ισίδωρος, ότι Ματθαίος προέρχεται εκ του Ματθάν που σημαίνει δώρο. Ο Κλήμης ο Στρωματεύς αναφέρει ότι ο Ματθαίος δεν έφαγε ποτέ κρέας, αλλά ζούσε μόνο με χόρτα κα όσπρια. Έγραψε το Ευαγγέλιο Εβραϊκά, οκτώ χρόνια μετά την Ανάληψη του Κυρίου, για τους Χριστιανούς της Παλαιστίνης, που τους καταδίωκαν για την πίστη τους, όπως γράφει ο ιερός Χρυσόστομος. Το μετέφρασε στα Ελληνικά ο Ιεροσολύμων Ιάκωβος.

wondershare™

- Το περιεχόμενο του Ευαγγελίου του.

PDF Editor

Ο Ματθαίος διέσωσε ολόκληρο το ηθικοφιλοσοφικό σύστημα του Χριστιανισμού, που θεμελίωσε ο Κύριος μας επάνω στους βράχους του ευλογημένου όρους της Γαλιλαίας.

Μετά την κάθοδο του Αγίου Πνεύματος, οι Απόστολοι έβαλαν κλήρους σε ποια μέρη της γης θα πάει ο καθένας να διδάξει. Τότε ο ιερός Ματθαίος αφού δέχτηκε την δύναμη του Παναγίου Πνεύματος την ημέρα της Πεντηκοστής, δίδαξε πρώτα με πολύ ζήλο τους Εβραίους, που τους αγαπούσε πολύ και ήθελε να γνωρίσουν την Αλήθεια. Γι' αυτό έγραψε πρώτος το άγιο Ευαγγέλιο στην Εβραϊκή διάλεκτο, αρχίζοντας από την γενεαλογία του Χριστού.

Διηγείται την γέννηση του Χριστού, βάπτιση, τους πειρασμούς και την κλήση του ίδιου, ομολογώντας ότι ήταν αρχιτελώνης και κατηγορώντας τον εαυτό του. Δίδαξε τους Πάρθους και τους Μήδους και ίδρυσε τις Εκκλησίες τους βασανίστηκε και σε άλλα έθνη, κακοπάθησε, δίψασε, πείνασε, μαστιγώθηκε, τα υπόμεινε όμως όλα, με την βοήθεια του Θεού, κηρύσσοντας Σωτήρα και σώζοντας πολλούς. Στον Ευαγγελιστή Ματθαίο οφείλει ο κόσμος τα τόσο διδακτικά για την ανθρώπινη ματαιότητα λόγια του Χριστού μας για τα τελευταία χρόνια της ανθρώπινης ζωής.

- Του οφείλει πολλά ο χριστιανικός κόσμος.

Η παράδοση λέγει ότι σκέφτηκε ο άγιος Απόστολος να πάει σε κανένα ήσυχο μέρος να ησυχάσει και να προσευχηθεί. Ανέβηκε λοιπόν σ' ένα ήρεμο λόφο κοντά στην πόλη Μυρμήνη και εκεί ασκήτεψε αρκετό χρόνο, με μόνη σκέψη του τον ουρανό.

Εκεί παρουσιάστηκε εμπρός του ένα ακτινοβόλο παιδί, κρατώντας ένα ραβδί στο χέρι του και του το πρόσφερε λέγοντας:

«Πάρε αυτό το ξερό ραβδί, κατέβα απ' το βουνό, πήγαινε στην πόλη και φύτεψε το κοντά στη βρύση. Εγώ θα το ριζώσω και θα το μεγαλώσω σε δέντρο πολύκαρπο και στους χυμούς του θα δώσω μέλι και απ' τους καρπούς του θα φάνε οι θηριόγνωμοι κάτοικοι της γειτονικής Μυρμήνης και θ' αλλάξουν ζωή και θα γίνουν ευλογημένοι».

- Το ξερό ραβδί έφερε καρπούς.

Ο Ματθαίος πήρε με φόβο το ραβδί και δοξολογώντας το όνομα του Θεού κατεβαίνει απ' το λόφο, μπαίνει στην πόλη και το φυτεύει κοντά στη βρύση. Το ξερό ραβδί βλάστησε κι έδωσε γλυκύτετους καρπούς. Έτρεχαν οι άνθρωποι να κόψουν τα σωτήρια εκείνα φρούτα κι όσοι είχαν την ευτυχία να φάνε απ' αυτά, αισθάνθηκαν απερίγραπτη γλυκύτητα να χύνεται μέσα τους και μυστηριώδη μεταβολή να γίνεται στην ψυχή τους, στο χαρακτήρα και στη ζωή τους. Απ' τα κλαδιά του πολύκαρπου εκείνου δένδρου έσταζε γλυκύτατο μέλι κι απ' τη ρίζα του έτρεχε σωτήριο αγίασμα.

Όταν ο επίσκοπος της πόλεως Πλάτων έμαθε ότι ο ιερός Απόστολος πήγε εκεί, βγήκε με όλους τους κληρικούς του να τον προϋπαντήσουν, όπως έπρεπε.

Εθαύμασαν οι άνθρωποι όταν είδαν το θαύμα κι έτρεχαν να γευθούν τους γλυκείς καρπούς που μετέβαλαν την πρωτινή τους αγριότητα σε πραότητα. Λέγεται

μάλιστα ότι καθώς πήγαινε ο άγιος Απόστολος να φυτεύσει το ραβδί, συνάντησε την βασίλισσα της πόλης εκείνης με τον γιό της και τη νύφη της που ήταν δαιμονισμένοι. Τα δαιμόνια φώναζαν κι έλεγαν. «Ποιός σου είπε να έλθεις στον τόπο μας και σου έδωσε αυτό το ραβδί για να μας αφανίσεις;» Ο Απόστολος τους γιάτρεψε και τους έκανε ν' ακολουθούν σωφρονισμένοι.

Ο βασιλιάς θύμωσε γιατί η βασίλισσα ακολουθούσε τον Απόστολο και ήθελε να τον βασανίσει. Ο Σωτήρας μας όμως παρουσιάστηκε στον ιερό Ματθαίο και τον ενθάρρυνε: Ο βασιλιάς θέλει το κακό σου, αλλά μη φοβάσαι, γιατί έχεις την βοήθειά μου. Ο Απόστολος φανέρωσε αυτό το όραμα στον επίσκοπο κι ευχαρίστησε τον Πανάγαθο για την προστασία του.

Έστειλε τότε ο βασιλιάς τέσσερεις στρατιώτες να τον συλλάβουν, όταν όμως συνάντησαν τον Άγιο, τυφλώθηκαν γύρισαν πίσω στον βασιλιά και του είπαν τι συνέβη. Θύμωσε περισσότερο ο βασιλιάς κι έστειλε άλλους. Όταν τον πλησίασαν ήταν εκεί ο Κύριος, σαν ένα ωραίο παιδί που ήταν τόσο ακτινοβόλο που δεν μπορούσαν να το δουν. Έτσι γύρισαν άπρακτοι κι εξήγησαν στον βασιλέα τι είδαν. Τότε πήγε ο ίδιος, πολύ θυμωμένος, για να θανατώσει τον Απόστολο με τα ίδια του τα χέρια. Αλλά μόλις πλησίασε τυφλώθηκε. Ταπεινωμένος έπεσε στα πόδια του Αγίου και ζητώντας συγχώρηση τον παρακάλεσε να του φωτίσει τα μάτια. Ο Απόστολος τον σπλαχνίστηκε, και τον θεράπευσε με την δύναμη του ζωοποιού Σταυρού.

- Βασανιστήρια και θάνατος.

Αλλά φάνηκε αγάριστος προς τον ευεργέτη του και διέταξε τους στρατιώτες του να καρφώσουν στη γη τα χέρια και τα πόδια του. Έπειτα να βάλουν επάνω του ένα σωρό ξύλα και να τα περιχύσουν με λάδι και πίσσα και να τον κάψουν. Άρπαξαν οι δήμιοι τον Άγιο, τον κάρφωσαν κι άναψαν τα ξύλα. Αλλά δεν έκαian τα ξύλα. Οι ειδωλολάτρες τρόμαξαν κι εδόξαζαν τον Θεό του Αποστόλου. Ο βασιλιάς ταράχτηκε και ρώτησε γιατί φωνάζουν. Όταν έμαθε τι έγινε, είπε: για ν' αποδείξω την ευσέβεια του ανθρώπου αυτού, θα φέρετε αναμμένα κάρβουνα και φρύγανα. Έβαλε τους χρυσούς του θεούς πάνω στην κάμινο όπου ήταν ο Απόστολος, έβαλε γύρω κι άλλα είδωλα και παρακαλούσε τους Θεούς του να τον βοηθήσουν. Προσευχήθηκε κι ο Απόστολος κι η φωτιά ξεχύθηκε στα είδωλα και τα έκανε στάκτη. Φοβισμένος ο βασιλιάς έφευγε, μήπως και τον κάψει η φωτιά. Γύρισε στην κάμινο ζητώντας την βοήθεια του Αποστόλου. Ο Άγιος προσευχήθηκε κι η φλόγα γύρισε επάνω του κι έτσι λύτρωσε τον βασιλιά από τον κίνδυνο. Έπειτα λέγει: «Κύριε στα χέρια σου παραδίδω την ψυχή μου», και πήγε στην ουράνια αγαλλίαση. Το τίμιο λείψανό του έμεινε αβλαβές απ' τη φωτιά, κι ο βασιλιάς διατάζει να το βάλουν σε βασιλική κλίνη και να το φέρουν οι αυλικοί κι οι άρχοντες στα ανάκτορα.

Επειδή δεν είχε ακόμη σωστή πίστη, παράγγειλε ν' ασφαλίσει το πάνσεπτο λείψανο σε σιδερένια θήκη και είπε: «Αν ο Θεός που γνωρίσαμε δια μέσου του τον φυλάξει αβλαβή απ' τον βυθό της θάλασσας, όπως δεν τον άγγιξε η φωτιά, αυτός είναι δυνατός Θεός, εξουσιαστής και ανώτερος των στοιχείων και θα σεβόμαστε τέτοιο παντοδύναμο Θεό».

- Η Εκκλησία μας τιμά την ημέρα του μαρτυρικού θανάτου.

Η Αγία μας Εκκλησία ψάλλει συγκινητικά τροπάρια για να τιμήσει τον εμπνευσμένο Ευαγγελιστή. Κι οι ευσεβείς χριστιανοί με βαθιά συγκίνηση επικαλούνται την ευλογία του πρώτου Ευαγγελιστή, βλέπουν με τα ψυχικά τους μάτια ολόκληρη τη ζωή του και ιερά ρίγη περνούν τα κορμιά τους, όταν θυμούνται την παράδοση για το μαρτυρικό του τέλος.

Ας τιμούμε και μεις τον ιερό Απόστολο με καθαρή συνείδηση, μετανοώντας ειλικρινά για τις αμαρτίες μας, έχοντας σαν φωτεινό παράδειγμα τον Άγιο που από αρχιελώνης έγινε Απόστολος του Χριστού. Γι' αυτό ο Κύριος σταυρώθηκε για να μας χαρίσει την Λύτρωση. Έχει ανοικτή την αγκαλιά Του και μας προσκαλεί και μας, κάθε μέρα με απέραντη ευσπλαχνία. Μας καλεί ο σπλαχνικός γιατρός για να μας θεραπεύσει και μεις από αμέλεια δεν θέλουμε να κοπιάσουμε λίγο και βρίσκουμε διάφορες προφάσεις.

Δεν μοιάζουμε τον Απόστολο Ματθαίο, που μόλις τον κάλεσε ο Κύριος, δεν του είπε: περίμενε, να κανονίσω τους λογαριασμούς μου με τους χρεώστες μου. Αλλά ευθύς άφησε τα πάντα: κτήματα, χρήματα, φίλους συγγενείς για ν' αποκτήσει τον Ευαγγελικό Μαργαρίτη, τον πραγματικά μόνιμο και πολύτιμο. Ας μετανοιώσουμε απ' τα βάθη της καρδιάς μας, ας συνεργασθούμε με την χάρη του Θεού για να διορθωθούμε και τότε θα δούμε δοξασμένο δίπλα στο θείο θρόνο του Χριστού τον Ευαγγελιστή να πρεσβεύει στον ελεήμονα Θεόν για την άφεση των αμαρτιών μας. Η εκκλησία μας γιορτάζει τη μνήμη του στις 16 Νοεμβρίου.

- Πως έγραψε το Ευαγγέλιο
- Όταν κατήλθε το Άγιο Πνεύμα, έφυγαν οι Απόστολοι καθένας κατά τον κλήρο που του έτυχε, να κηρύξει στον κόσμο τον σωτήριο λόγο του Κυρίου. Τότε ο Απόστολος Ματθαίος, αφού δέχθηκε τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, κατά την ημέρα της Πεντηκοστής και σοφίσθηκε τα θεια, δίδαξε πρώτον στους Εβραίους. Είχε επιθυμία οι Εβραίοι να γνωρίσουν τον Κύριο, διότι τους αγαπούσε. Γι αυτήν την αιτία τους έγραψε, πρώτο από τους άλλους Ευαγγελιστές, το Ευαγγέλιο στην Εβραϊκή γλώσσα. Το έγραψε οκτώ χρόνια μετά την Ανάληψη του Χριστού.

Πρώτον λοιπόν σ' αυτό διηγείται την κατά σάρκα γέννηση του Χριστού, την Βάπτιση, τους πειρασμούς στην έρημο, τους οποίους πέρασε, καθώς και την ιδική του πρόσκληση.

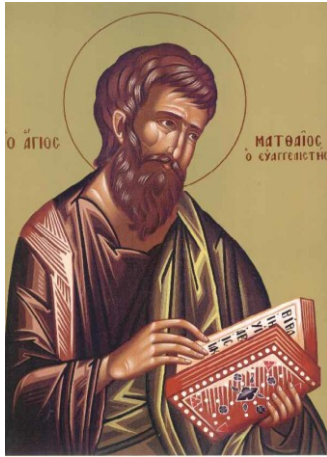
Ομολογεί μόνος του, ότι ήταν αρχιελώνης για να κατηγορήσει μόνος του τον εαυτόν του με ταπεινοσύνη, ότι ήταν αμαρτωλός και μέτριος άνθρωπος και όχι σπουδαίος. Αυτό το Ευαγγέλιο το έστειλε στους νεοφώτιστους Ιουδαίους.

Κατόπιν δίδαξε τους Πάρθους και τους Μήδους και ίδρυσε Εκκλησίες σ' αυτούς. Έπειτα δίδαξε σε άλλα έθνη πολύγλωσσα, στα οποία βασανίσθηκε. Κακοπάθησε από πείνα και δίψα. Υπέφερε και από δαρμούς. Αλλά όλα τα υπέμενε, γιατί είχε βοηθό τον Θεό.

Wondershare™

PDF Editor

Το ραβδί τον Χριστού

Ύστερα από αυτά, σκέφθηκε ο θείος Απόστολος να ησυχάσει σε κανένα μέρος, για να ενωθεί περισσότερο με τον Θεό. Ανέβηκε λοιπόν σε ψηλό βουνό, και ασκήτεψε πολύ καιρό. Το ίδιο ρούχο φορούσε πάντοτε, χωρίς σπίτι, χωρίς σπήλαιο. Μόνον από τον ουρανό σκεπαζόταν, λέγει η παράδοση.

Μια μέρα του φανερώθηκε ο Κύριος σαν παιδί. Του άπλωσε το δεξί του χέρι και του έδωσε ένα ραβδί και του είπε: Κατέβα από το βουνό και πήγαινε στην Μυρμήνην Φύτεψε αυτό το ραβδί στο κατώφλι της εκκλησίας. Αυτό θα ριζωθεί με τη δική μου δύναμη και θα γίνει δένδρο πολύκαρπο. Από τους κλώνους του θα στάζει μέλι γλυκύτατο και από τη ρίζα του θα βγει βρύση. Από το νερό αυτό θα λούζονται οι άνθρωποι της χώρας, που έχουν κακία σαν θηρία και με τη γλυκάδα του δένδρου θα γλυκάνουν τα αισθήματά τους, και θα παύσουν τις παρανομίες τους. Ο Απόστολος Ματθαίος πήρε με ευλάβεια από τα χέρια του Κυρίου το ραβδί, και έφυγε για να εκτελέσει ότι του είπε. Στο δρόμο απάντησε τη βασίλισσα της χώρας εκείνης, που λεγόταν Φουλβάνα. Τη συνόδευαν ο υιός και η νύφη της, που είχαν δαιμόνια. Αυτά άρχισαν να φωνάζουν στον Απόστολο:

— Ποιος σε ανάγκασε να έλθεις εδώ στον τόπον μας; Ποιος σου έδωσε το ραβδί αυτό για να μας αφανίσεις;

Ο Απόστολος με μαλακή φωνή τα διέταξε να φύγουν και θεράπευσε και τους δύο. Αυτοί τον ακολούθησαν με υποταγή, εύτακτοι και ήσυχοι.

Ο Επίσκοπος της χώρας, όταν έμαθε την παρουσία του Αποστόλου, βγήκε με τους κληρικούς του όλους να τον υποδεχθεί, όπως έπρεπε. Κατόπιν και οι δύο επήγαν μαζί στην πόλη και φύτεψαν το ραβδί μπροστά στο ναό, με την ευλογία του Κυρίου. Τότε παρευθής (ώ του θαύματος) ρίζωσε το ξερό εκείνο ξύλο και έκαμε κλάδους και καρπό ώριμο, γλυκύτερο από το μέλι. Από τη ρίζα του βγήκε νερό.

Όλοι όσοι ήσαν εκεί θαύμασαν, όταν είδαν τέτοιο εξαισιο θέαμα. Αυτό το έμαθε όλη η πόλη. Πλήθος από πολίτες έρχονταν, έπιναν νερό, έτρωναν από τους καρπούς, και η σκληρότητά τους γινόταν ημερότητα και πραότητα. Όταν έμαθε ο βασιλεύς αυτό το θαύμα, ημέρωσε η ψυχή του λίγο. Άλλα κατόπιν τον παρακίνησε ο σατανάς να κάψει τον Απόστολο ζωντανό, διότι η βασίλισσα δεν έφευγε κοντά από τον ευεργέτη της, τον Απόστολο. Ο Κύριος όμως φάνηκε μια νύκτα στον Απόστολο και του είπε:

— Αν και ο βασιλεύς ετοιμάζει βάσανα για σένα, μη φοβάσαι. Έχεις εμένα για

βοήθειά σου.

Αυτή την φανέρωση του Σωτήρος την διηγήθηκε στον Επίσκοπο και ευχαριστούσε τον Θεό. Έστειλε τότε ο βασιλεύς τέσσερις στρατιώτες να πιάσουν τον Απόστολο, αλλά μόλις τον πλησίασαν τυφλώθηκαν. Τυφλοί πλέον αυτοί οδηγήθηκαν στον βασιλέα και του ανήγγειλαν τι έπαθαν. Έξω φρενών ο βασιλεύς έγινε και στέλλει άλλους τέσσερις στρατιώτες. Αλλά και αυτοί όταν πλησίασαν, έπαθαν το ίδιο. Ήταν εκεί ο Κύριος Ιησούς σαν παιδί ωραίο, με λαμπρές ακτίνες τόσο ισχυρές σε λαμπρότητα, που οι στρατιώτες θαμπώθηκαν και δεν μπορούσαν να ιδούν. Γύρισαν και αυτοί, και διηγήθηκαν το όραμα. Τότε πήγε ο ίδιος ο Άρχοντας, θυμωμένος να σκοτώσει με τα χέρια του τον Απόστολο. Αλλά αμέσως μόλις πλησίασε, τυφλώθηκε. Τρέμοντας από το φόβο του, έπεσε στα πόδια του Αποστόλου με ταπείνωση, λέγοντας:

— Συγχώρησε μου την αδικία και φώτισε μου τα μάτια.

Ο Απόστολος τον λυπήθηκε, του έκαμε το σημείο του Σταυρού και ξαναείδε το φως του.

Ὡς της αχαριστίας του όμως. Μόλις απέκτησε το φως του ο αχάριστος, διέταξε τους στρατιώτες να καρφώσουν στη γη τα χέρια και τα πόδια του Αποστόλου. Έπειτα να βάλουν σωρό ξύλα και να τα περιχύσουν με λίπος από δελφίνι και με πίσσα και κάτω να καίνε φλόγα από κλήματα. Αμέσως οι δήμιοι άρπαξαν τον Άγιο και τον έφεραν στον ετοιμασμένο βωμό και αφού τον κάρφωσαν, άναψαν τα ξύλα απάνω του. Τότε όμως με θαύμα δροσίστηκε το καμίνι, που τριζοβλούσε από τη φωτιά και δεν έκαie καθόλου.

Το θαύμα τούτο έκαμε όλους τους ειδωλολάτρες, που ήσαν εκεί να τρομάζουν και δόξαζαν τον Θεό του Αποστόλου με μεγάλη φωνή και θαυμασμό. Ο Βασιλεύς, ακούγοντας τις φωνές, τaráχθηκε και ερώτησε γιατί φώναζαν. Όταν έμαθε το θαύμα, που έγινε, είπε:

— Θέλω να αποδείξω πιο φανερό την ευσέβεια αυτού του ανδρός, και αν είναι αληθινό αυτό που έγινε.

Μάζεψε τότε πολλά κάρβουνα από τα λουτρά και δεμάτια ξύλα, έβαλε τούς χρυσούς θεούς του επάνω στα καμίνι, που ήταν ο Απόστολος και τριγύρω στο καμίνι άλλα αγάλματα θεών. Κατόπιν προσευχόταν να τον βοηθήσουν οι θεοί. Επίσης από κάτω προσευχόταν και ο Απόστολος.

Τότε έγινε άλλο εξάισιο θαύμα. Η φωτιά ξεχύθηκε στα έξω αγάλματα και τα

έκαμε στάχτη. Όταν λοιπόν κατάκαψε εκείνα, έτρεξε η φωτιά και σε κείνον τον υπερήφανο, ο οποίος έφευγε τρομαγμένος, μήπως τον φθάσει η φωτιά. Γι αυτό γύρισε στο καμίνι και ζητούσε βοήθεια από τον Απόστολο. Αμέσως ο Άγιος από εκεί που βρισκόταν έκαμε προσευχή και σύρθηκε η φλόγα με βροντή προς τον ίδιο τον Απόστολο, και έτσι γλύτωσε τον βασιλέα από τον κίνδυνο. Έπειτα λέγει ο Απόστολος:

- Κύριε, στα χέρια Σου παραδίδω την ψυχή μου.

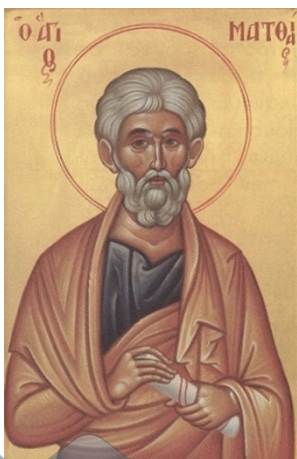
Έτσι έφυγε το Πνεύμα του για την ουράνια αγαλλίαση. Το τίμιο και πάνσεπτο λείψανο του έμεινε σώο και αβλαβές από την φωτιά. Τότε ο βασιλεύς προστάζει να το βάλουν σε βασιλικό κρεβάτι, το οποίο σηκώνοντας αυλικοί και προύχοντες στους ώμους τους το επήγαν στα ανάκτορα. Επειδή όμως ο βασιλεύς δεν είχε σωστή πίστη στην ψυχή του, αλλά αμφέβαλλε, πρόσταξε να κάμουν σιδερένια θήκη, στην οποία ασφάλισε το λείψανο του Αγίου και είπε στους συμβούλους του:

- Εάν ο Θεός, τον οποίον γνωρίσαμε δια μέσου αυτού του Αγίου, τον φυλάξει αβλαβή από το βάθος της θάλασσας, όπως το φύλαξε από τη φωτιά, αυτός είναι ανώτερος και δυνατός Θεός και των στοιχείων εξουσιαστής. Πρέπει τότε να αρνηθούμε τους θεούς μας, επειδή ούτε τον εαυτό τους μπόρεσαν να σώσουν από την φωτιά, και να σεβόμεθα χωρίς δισταγμό και αμφιβολία αυτόν τον Θεό τον Παντοδύναμο. Μόλις είπε αυτά διέταξε και έριξαν τη θήκη, με το ιερό Λείψανο στη θάλασσα. Η σιδερένια θήκη στη στιγμή καταποντίσθηκε.

Την νύκτα παρουσιάζεται ο Ευαγγελιστής στον Επίσκοπο, και του λέγει:

- Πήγαινε στα ανατολικά του παλατιού, να βρεις μαζί με τη σιδερένια θήκη και το Λείψανο μου.

Ο Επίσκοπος αμέσως το πρωί πήγε με εκλεκτούς λίγους άνδρες στον τόπο, που του υπόδειξε ο Άγιος. Βλέποντας τη λάρνακα που ερχόταν επάνω στα κύματα πλέοντος, άρχισαν να ψάλλουν ύμνους στον Κύριο, ο οποίος λύτρωσε τον άξιον δούλο του, και από τη φωτιά και από το νερό.

Ο βασιλεύς θαύμασε με τα θαύματα αυτά της θείας χάριτος, και αμέσως περιφρόνησε την απιστία του και τους ψεύτικους θεούς του. Ανεγνώρισε την πλάνη του, με πραγματική ταπείνωση, και ζήτησε από τον Επίσκοπο να του δώσει συγχώρηση και να τον βαπτίσει. Ο Επίσκοπος κατάλαβε, ότι τον παρακαλούσε με θερμότητα αληθινού πιστού, και δόξασε τον Κύριο. Αμέσως του διάβασε τους εξορκισμούς κατά του δαίμονος, κατά πρώτον.

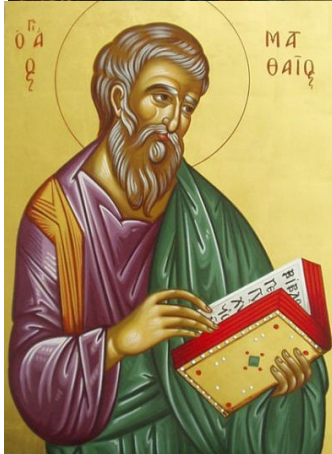
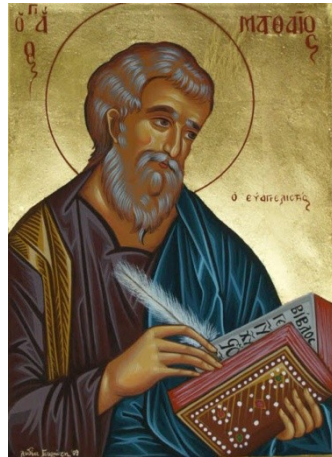
Έπειτα καθώς τον βάπτιζε, συνέβη και άλλο θαύμα. Άκουσε μια φωνή από άνωθεν, που του έλεγε:

- Μη ονομάσεις αυτόν Φουλβιανόν, αλλά Ματθαίον.

Μετά το βάπτισμα, ο βασιλεύς αναγεννήθηκε με το όνομα του Αποστόλου κυριολεκτικώς. Ύστερα από επτά ημέρες, συνέτριψε τα είδωλα, όσα ήσαν σε όλους τους τόπους των. Επιμελήθηκε το Άγιο Λείψανο, όπως έπρεπε και έκαμε όλους τους υπηκόους του να βαπτισθούν. Ύστερα από αυτά πάλιν εφάνη ο Απόστολος στον Επίσκοπο και του λέγει:

- Χειροτόνησε τον βασιλέα. Επίσκοπο και τον υιό του διάκονο. Μετά τρία έτη μέλλει να έλθεις και εσύ προς τον Κύριο. Τότε ας γίνει ο συνώνυμος μου βασιλεύς Επίσκοπος και μετά την τελείωση αυτού ας γίνει ο υιός του διάδοχος.

Όλα έγιναν όπως ο Απόστολος επεθύμησε. Μετά τρία έτη ο Πλάτων άφησε την ζωή και έφυγε προς Κύριο. Κέρδισε την ουράνια βασιλεία με την αφοσίωση του στον Χριστό και Θεό του. Άφησε στον βασιλέα Ματθαίον τον θρόνο του και εκείνος αργότερα στον υιό του, όπως διέταξε ο Απόστολος.

wondershare™

PDF Editor